

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(محرم ۱۴۳۸ هـ.ق - ده شب با حق مداران)

۲۳ مهر ۹۵

خطبه‌ی شب دوازدهم

سلام بر اراده‌ای که فرمود: ای آدم، تو و همسرت به هر کجا که خواهید بروید و از هر ثمره‌ای که در کنارتان است بخورید و به آنچه از آن منع شده‌اید نزدیک نشوید. از لحظه‌ی نزول این آیه‌ی کریمه، خط خیر و شر کشیده می‌شود؛ باید مراقب شری که در وجودشان است باشند ولی آن شر، صورت خیر به خود می‌گیرد و جان خلیفه را از ملکوتی که رحمتش تمام وجودش را در بر گرفته به زمینی سخت و تاریک بدل می‌سازد؛ همه چیز در ساعت‌هایی که تجربه‌ای از آن ندارد بسیار کند جلو می‌رود به دنبال ندایی در وجودش می‌گردد؛ این سکوت سخت را چگونه درمان کند؟ می‌گیرد، می‌دود، می‌نشیند، تفکر می‌کند، فریاد می‌زند: ای خالقم، این چه سرزمینی است که وجودم را گم کرده‌ام؟ چگونه او را بیابم؟ به طرف کعبه می‌رود؛ ندایی در قلبش او را می‌خواند: غمگین مباش؛ پروردگارت توبه پذیر و مهربان است؛ به دامن پر مهرش بیا تا مجدداً به آغوشش بازگردد؛ و ما فرزندان حضرتش از پدر آموختیم که باید از سرزمینی غریب مهاجرت کرد و کلید رفتنش دفع شری به نام نفس اماره است؛ اوست که ماندن در غربت را می‌ستاید و از بازگشت می‌هراسد.

آخرین شب عزاداری محرم امسال شب عجیبی است برای ما مهمانان این خانه‌ی مقدس، شب آماده شدن برای مهاجرت کردن از وابستگی‌های دنیوی و نفسانی به سوی رضایت پروردگار کریم که سعادت است بس بزرگ که خود فرمود: هر کس که از خانه‌ی خویش بیرون آید تا به سوی خدا و رسولش مهاجرت کند و آنگاه مرگ او را دریابد، مُزدش بر عهده‌ی خداست و خدا آمرزنده و مهربان است.

اینک که راه و رسم مهاجرت را از خطابه‌های ده شب با حق مداران در قالب بیانات اباعبدالله (ع) و فرزندان و برادران و حضرت زینب (س) و همسرش عبدالله بن جعفر شنیدیم پس مهاجرتی را از روز بعد آغاز کنیم که مورد قبول و خشنودی پروردگار و

رسول گرامی‌اش (ص) و امام عصرمان (عج) باشد. باید یقین داشته باشیم دوره‌ی ده شب معلومات ما از فردا شروع شده تا محرم سال بعد و تمام عمر ادامه خواهد داشت. ده شب معلومات که در خطابه‌ها آمده کنایه به قوم بنی‌اسرائیل است که اکثریت این قوم با اضافه شدن ده شب به وعده‌ی الهی در پای کوه طور به کفر و شرکی مبتلا گشتند و هارون برادر حضرت موسی (ع) چاره‌ی کار را در آن دید که با اقلیت آن قوم از آنان جدا شده و منتظر حضرت موسی (ع) باشد و اباعبدالله (ع) نیز در طول ده شب محرم حق و باطل را جدا کرد و این عبرت تاریخ شده که همه بدانند که این دهه برای همگان به وجود خواهد آمد تا بودن با حق یا باطل آنان معلوم شود.

پس بیایید در درون جانمان خوب اندیشه کنیم، نگذاریم نفس و شیطان ما را فریب دهد و غوغا و شوری که در این چند شب در وجودمان برپا شده را قدر بدانیم چون قلب متوجه ملکوت شده و نفسمان به سوی جامعه‌ای که در آن می‌خواهیم زندگی کنیم؛ با شک و تردیدی که نفس و شیطان در گوشمان زمزمه خواهد کرد که تو زنده‌ای و باید در این جامعه زندگی کنی، تو که به تنهایی نمی‌توانی آن را عوض کنی. اگر بخواهی با امامت بهمانی باید از خواسته‌هایت بگذری و محرومیت‌ها را تحمل کنی و اینکه فریاد می‌زنی بآبی آنت و اُمی و نفسی و اهلی و مالی یعنی گذشتن از همه چیز. اگر عمل نکنی نه تنها شعارت بی‌معنی است بلکه نه خداوند و نه امام عصر از تو آن را نخواهند پذیرفت. انتخاب کن و بدان در حال حاضر پیروزی با باطل است.

این وسوسه‌ها برایمان آشناست چون در خطابه‌ها از راز درونی آنانی که به خود ستم کردند و به سوی علایق دنیای خود رفتند سخن گفته‌اند که این جنگ درون و بیرون کشنده‌تر از تیغ‌های دشمن ظاهر است. آن‌هایی که شب عاشورا رفتند با خود نجوا می‌کردند که همانند یا بروند، ماندنشان حاصلی جز مرگ ندارد، یاری‌شان هم بی‌حاصل است زیرا پیروزی با باطل است و آنان با این توجیهات رفتند ولی نه تنها آن‌ها بعد از مدت کوتاهی دانستند که پیروزی با حق بوده و باطل رسوا و شکست خورده تا ابد داغ ننگی را بر پیشانی دارد بلکه آیندگان همگی به آن معترف هستند. مخصوصاً ما

منتظران این کوی عشق علاوه بر آن به مخفی‌ترین و کامل‌ترین و درست‌ترین آن‌ها آگاه شدیم پس اگر ما رفتیم تأسف آیندگان برایمان چندین برابر رفتگان شب عاشوراست. چون آنان ندانسته رفتند اما ما دانستیم و رفتیم.

پس ای مهمانان خانه‌ی نور و معرفت، شعله و عشق و اشتیاقی که در وجودمان روشن شده را قدر بدانیم و نگذاریم حرارتش کم شود. مطمئن باشیم که خداوند کریم و امام عصرمان (عج) این شعله‌ی عشق را می‌بینند و از ساحت مقدسشان به تمنا می‌خواهیم که مولای ما یاری فرمایید جزء مسلمانانی باشیم که عمه‌ی گرامی‌تان حضرت زینب (س) آن را به اباعبدالله (ع) فرمودند که: در میان منتظران یارانی چون یاران شما هستند که به دولت امامشان می‌پیوندند زیرا جز به فرمان حق زندگی نمی‌کنند. آنان همانانی هستند که نشان مسلمانی‌شان در زمان گم نمی‌شود بلکه آن را با افتخار به سینه می‌کوبند و همواره برای ظهور حق فریاد می‌زنند مانند خواهرتان دخت امیر مؤمنان که در دربار کفر فریاد کرد:

اللهم عجل لولیک الفرج